REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj:P-8785/2019-46

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu po sucu toga suda Andrijani Markić Jurišić kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja Pere Jurakića iz Zagreba, Lanište 7, OIB: 87156248309, kojeg zastupa punomoćnica Vesna Kuharić, odvjetnica u Zagrebu, Lanište 26, protiv tuženika Erste&Steiermärkische bank d.d., Rijeka, Jadranski trg 3/a, OIB: 23057039320, kojeg zastupa punomoćnica Iva Markotić Bagarić, odvjetnica u Zagrebu, Radnička cesta 22, radi utvrđenja i isplate, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave 10. rujna 2026. u prisutnosti tužitelja, z.punomoćnice tužitelja Igora Sokolara, odvjetnika u Zagrebu te z. punomoćnice tuženika Danijele Brekalo, odvjetničke vježbenice, 23. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev za isplatu iznosa od 10.015,38 EUR, kao i iznosa od 2.517,37 EUR s pripadajućim kamatama od 30. rujna 2015. do isplate.

II. Utvrđuju se djelomično ništetnima odredbe čl. 2, čl. 7. i čl. 12. Ugovora o kreditu br. 2402006-1031262160/51401652-5102809895 sklopljenog 19. siječnja 2006. između tužitelja Pere Jurakića iz Zagreba, Lanište 7, OIB: 87156248309 i tuženika Erste&Steiermärkische bank d.d., Rijeka, Jadranski trg 3/a, OIB: 23057039320, potvrđenog 19. siječnja 2006. od strane javnog bilježnika Vesna Pučar iz Zagreba br. ovjere OU-63/06, i to u dijelu u kojem su iskazane u valuti CHF (švicarski franak).

III. Utvrđuje se djelomično ništetnom odredba čl. 8. Ugovora o kreditu br. 2402006-1031262160/51401652-5102809895 sklopljenog 19. siječnja 2006. između tužitelja Pere Jurakića iz Zagreba, Lanište 7, OIB: 87156248309 i tuženika Erste&Steiermärkische bank d.d., Rijeka, Jadranski trg 3/a, OIB: 23057039320, potvrđenog 19. siječnja 2006. od strane javnog bilježnika Vesna Pučar iz Zagreba br. ovjere OU-63/06 u dijelu koji glasi:

"Ugovorne strane su suglasne da se za vrijeme trajanja Ugovora o kreditu mogu vršiti promjene ugovorene kamatne stope, kao i način obračuna i naplate u skladu s važećim odlukama Banke.".

IV. Nalaže se tuženiku Erste&Steiermärkische bank d.d., Rijeka, Jadranski trg 3/a, OIB: 23057039320 isplatiti tužitelju Peru Jurakiću iz Zagreba, Lanište 7, OIB: 87156248309 iznos od 3.170,99 EUR sa zateznom kamatom tekućom od 2. rujna 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

V. Odbija se dio tužbenog zahtjeva za isplatu zatezne kamate na iznos 3.170,99 EUR za razdoblje od 30. rujna 2015. do 1. rujna 2026.

VI. Utvrđuje se da ne postoji tražbina tuženika Erste&Steiermärkische bank d.d., Rijeka, Jadranski trg 3/a, OIB: 23057039320 u iznosu " od kn 4.912,43 / EUR 556,44 zajedno sa zateznim kamatama tekućim na iznose od:
- kn 46,65/€ 6,19 od 02.03.2006. pa do isplate;
- kn 66,69/€ 8,85 od 02.04.2006. pa do isplate;
- kn 59,13/€ 7,85 od 02.05.2006. pa do isplate;
- kn 51,76/€ 6,87 od 02.06.2006. pa do isplate;
- kn 66,36/€ 8,81 od 02.07.2006. pa do isplate;
- kn 70,87/€ 9,41 od 02.08.2006. pa do isplate;
- kn 45,26/€ 6,01 od 02.09.2006. pa do isplate;
- kn 53,62/€ 7,12 od 02.10.2006. pa do isplate;
- kn 52,16/€ 6,92 od 02.11.2006. pa do isplate;
- kn 64,04/€ 8,5 od 02.12.2006. pa do isplate;
- kn 97,84/€ 12,99 od 02.01.2007. pa do isplate;
- kn 120,57/€ 16 od 02.02.2007. pa do isplate;
- kn 110,02/€ 14,6 od 02.03.2007. pa do isplate;
- kn 116,18/€ 15,42 od 02.04.2007. pa do isplate;
- kn 173,72/€ 23,06 od 02.05.2007. pa do isplate;
- kn 187,85/€ 24,93 od 02.06.2007. pa do isplate;
- kn 206,5/€ 27,41 od 02.07.2007. pa do isplate;
- kn 206,36/€ 27,39 od 02.08.2007. pa do isplate;
- kn 180,82/€ 24 od 02.09.2007. pa do isplate;
- kn 218,84/€ 29,05 od 02.10.2007. pa do isplate;
- kn 219,77/€ 29,17 od 02.11.2007. pa do isplate;
- kn 193,09/€ 25,63 od 02.12.2007. pa do isplate;
- kn 196,01/€ 26,01 od 02.01.2008. pa do isplate;
- kn 138,88/€ 18,43 od 02.02.2008. pa do isplate;
- kn 100,99/€ 13,4 od 02.03.2008. pa do isplate;
- kn 63,57/€ 8,44 od 02.04.2008. pa do isplate;
- kn 151,36/€ 20,09 od 02.05.2008. pa do isplate;
- kn 175,74/€ 23,32 od 02.06.2008. pa do isplate;
- kn 149,1/€ 19,79 od 02.07.2008. pa do isplate;
- kn 202,18/€ 26,83 od 02.08.2008. pa do isplate;
- kn 190,25/€ 25,25 od 02.09.2008. pa do isplate;
- kn 137,82/€ 18,29 od 02.10.2008. pa do isplate;
- kn 78,43/€ 10,41 od 02.12.2008. pa do isplate

i to do dana 31.12.2007. godine po stopi koju određuje članak 1. Uredbe o visini stope zatezne kamate, a od 01.01.2008. do isplate s kamatama po stopi propisanoj čl. 29. stv. 2. Zakona o obveznim odnosima, koja se do 31.07.2015. koja se određuje za svako polugodište u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, uvećane za pet postotnih poena, a od dana 01.08.2015. godine do 31.2.2022. godine, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 01.01.2023. do 19.12.2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodiša za tri postotna poena, te od 20.12.2023. do

isplate za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine." te se prigovor radi prebijanja odbija kao neosnovan.

VII. Nalaže se tuženiku Erste & Steiermärkische bank d.d., Rijeka, Jadranski trg 3/a, OIB: 23057039320 nadoknaditi tužitelju Peru Jurakiću iz Zagreba, Lanište 7, OIB: 87156248309 trošak parničnog postupka u iznosu 1.807,94 EUR sa zateznom kamatom tekućom od 23. listopada 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi od 13. lipnja 2019. navodi da je s tuženikom, kao kreditorom, zaključio 19. siječnja 2006. ugovor kojim mu je odobren kredit u kunskoj protuvrijednosti iznosa od 74.542,86 CHF uz otplatu istog u 216 mjesečnih anuiteta u kunskoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju tuženika za CHF na dan dospijeća, da ga djelatnik tuženika prilikom sklapanja ugovora nije upozorio na rizike vezane uz valutu CHF, a u čl.8. istog je određena i promjenjivost kamatne stope prema jednostranoj odluci tuženika, o čemu se nije pojedinačno pregovaralo, da su odredbe tog ugovora o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli u CHF ništetne s obzirom na presude Trgovačkog suda u Zagrebu od 4. srpnja 2013. broj:P-1401/2012 i Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 13. lipnja 2014. broj:Pž-7129/2013 te 14. lipnja 2018. broj: Pž-6632/2017 u vezi s čl. 81., 82. i 90. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" broj 96/03; dalje:ZZP/03), čl.96-97. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" broj: 79/07, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09 i 133/09), čl. 118 Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne Novine" 41/14) te čl. 138.a Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne Novine" 79/07, 125/07, 79/09, 89/09, 75/09, 133/09, 78/12, 56/13), slijedom čega on ima pravo na povrat preplaćenih iznosa po osnovi tih ništetnih ugovornih odredbi u odnosu na iznose koje bi tuženiku bio dužan platiti prema početnom tečaju i kamatnoj stopi u smislu čl.323.st.1. i čl.1111. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne Novine" 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 114/22, 156/22, 155/23, 146/25; dalje: ZOO) te da je s tuženikom 27. siječnja 2016. zaključio Aneks gore navedenom ugovoru prema Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju ("Narodne Novine" 102/15; dalje: ZIDZPK/15), kojom konverzijom nije otklonjena neravnopravnost u položaju ugovornih strana jer nije uzeta u obzir ništetnost spomenutih ugovornih odredaba, pa kako se on prilikom konverzije nje odrekao svoji prava i potraživanja temeljem utvrđenja ništetnosti gore navedenih odredaba ugovora, niti sklapanje istog predstavlja kakvu konvalidaciju učinaka ništetnosti do dana konverzije, to tužitelj predlaže donošenje presude sadržaja pobliže opisanog u stavcima II. i III. izreke presude odnosno naložiti tuženiku da mu isplati iznos od 48.079,89 kn s naslova povrata stečenog bez osnove zbog ništetne odredbe o valutnoj klauzuli i 18.268,42 kn s naslova ništetne odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi, sve s pripadajućom kamatom od 2. ožujka 2006. do isplate te iznos od 17.888,22 kn sa kamatama od 1. listopada 2015. do isplate s naslova nove glavnice u EUR.

1.1. U podnesku od 8. prosinca 2025., nakon provedenog vještačenja, tužitelj u dijelu zahtjeva koji se odnosi na novčanu tražbinu predlaže donošenje presude kojom se tuženiku nalaže da mu s naslova ništetne odredbe o valutnoj klauzuli isplati iznos od 8.232.99 EUR, a naslova ništetne odredbe o primjenjivoj kamatnoj stopi iznos od

1.782,39 EUR, sve sa kamatama od dospijeća svakog pojedinog iznosa do isplate, pobliže opisano u podnesku te iznosa od 2.517,37 EUR s kamatama od 30. rujna 2015. do isplate s naslova razlike preostale glavnice.

1.2. U konačnici, u podnesku od 2. rujna 2026., tužitelj predlaže odlučiti kao što je navedeno u podnesku od 8. prosinca 2025., a ukoliko sud takav zahtjev ne prihvati tada predlaže donošenje presude sadržaja pobliže opisanog u stavcima II. i III. izreke presude odnosno naložiti tuženiku da mu isplati 3.170,99 EUR s naslova uglavničene zatezne kamate na preplaćene iznose temeljem ništetnih odredaba o valutnoj klauzuli u CHF i promjenjivoj kamatnoj stopi, obračunatih za razdoblje od plaćanja do konverzije, s pripadajućom kamatom od 30. rujna 2015. do isplate, sve pozivom na odluku Vrhovnog suda Republike Hrvatske Rev-457/2025.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu ističe prigovor zastare i navodi da je tužitelj prilikom sklapanja ugovora bio informiran o svim bitni elementima istog, da predmetni kredit konvertiran prema odredbama ZIDZPK/15, da su sve tužiteljeve uplate tom prilikom uzete u obzir i iskorištene te da je tužitelj konverzijom izjednačen s pravnim položajem potrošača koji je sklopio ugovor s valutom EUR. Također ističe i prigovor radi prijeboja s naslova potplaćenih iznosa s osnove razlike tečaja u razdoblje nižeg od početnog, ukoliko sud nađe da bi odredba o valutnoj klauzuli u CHF bila ništetna i to za iznos 4.192,61 kn s pripadajućim kamatama na svaki pojedini iznos od dospijeća do isplate, pobliže opisano u odgovoru na tužbu.

2.1. Nakon provedenog vještačenja tuženik navodi da je konverzija provedena u skladu s odredbama ZIDZPK/15 i ističe prigovor radi prijeboja u iznosu pobliže opisanom u stavku VI. izreke presude. Također se protivi preinaci tužbe prema podnesku tužitelja od 2. rujna 2026. jer da je tužitelj istaknuo novi zahtjev za isplatu 3.170,99 EUR s naslova zateznih kamata, u odnosu na koji ističe i prigovor zastare.

3. U tijeku postupka sud je izvršio uvid u ugovor o kreditu od 19. siječnja 2006., Aneks ugovora od 27. siječnja 2016., obavijesti o usklađivanju visine kamatne stope, obavijest o izračunu konverzije, informativne letke tuženika, Informaciju i financijsku dokumentaciju, proveo vještačenje po vještaku Darku Prpiću iz Darfin d.o.o. te saslušao tužitelja.

3.1. Preostalu dokumentaciju sud nije posebno razmatrao i cijenio jer istu ne nalazi odlučnom za predmet spora, dok pisano očitovanje Danice Kozica i njezina mail korespondencija nije uzeta u obzir iz razloga pobliže opisanih u toč.6.4. obrazloženja.

3.2. O protivljenju tuženika preinaci tužbe prema sadržaju podneska od 2. rujna 2026. odlučeno je rješenjem od 10. runja 2025. na način da je ista dopuštena, temeljem čl.190.st.2. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25; dalje: ZPP), uz napomenu da se ne radi radi o potpuno novom zahtjevu već o djelomičnoj preinaci tužbe promjenom istovjetnosti zahtjeva glede kamata odnosno o uglavničavanju zateznih kamata isplata kojih je zatražena još u tužbi, sve nakon nalaza i mišljenja vještaka.

4. Ocjenjujući rezultate provedenih dokaza, u skladu s čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25; dalje: ZPP), sud je utvrdio da prvopostavljeni zahtjev za isplatu nije osnovan, dok je eventualno kumulirani zahtjev usmjeren na isplatu u pretežnom dijelu osnovan, a osnovan je i zahtjev za utvrđenje ništetnosti.

5. Iz dokumentacije u koju je izvršen uvid kao relevantno proizlazi slijedeće:

-da je tuženik, prema reklamnim letcima, imao u ponudi stambene kredite u CHF/EUR te je CHF imao povoljnije uvjete i pogodnost,

-da je tuženik u Informaciji za klijente objasnio pojam valutne klauzule,

-da je između tužitelja, kao korisnika kredita i tuženika, kao kreditora zaključen 19. siječnja 2006. ugovor o kreditu u iznosu kunske protuvrijednosti od 74.542,86 CHF po srednjem tečaju tuženika na dan puštanja kredita u tečaj, uz obavezu vraćanja u 216 mjesečnih anuiteta uz valutnu klauzulu s pripadajućim kamatama i upis založnog prava na nekretnini radi osiguranja povrata tražbine koju korisnik kredita duguje, time da je tužitelj dužan tuženiku platiti i kamatu s promjenjivom kamatnom stopom, koja u trenutku sklapanja ugovora iznosi 8,25%, a stranke su "suglasne da se za vrijeme trajanja Ugovora o kreditu mogu vršiti promjene ugovorene kamatne stope, kao i način obračuna i naplate u skladu s važećim odlukama Banke.",
-da je tuženik obavještavao tužitelja o promjenama kamatne stope,
-da je tuženik obavijestio tužitelja o izračunu konverzije,
-da je između tužitelja, kao korisnika kredita i tuženika, kao kreditora zaključen 27. siječnja 2016. Aneks prema odredbama ZIDZPK/15 te je istim na dan 30. rujan 2015. utvrđena nedospjela glavnica kredita u iznosu 48.937,76 CHF (čl.4.) odnosno nedospjela glavnica kredita u EUR je utvrđena u iznosu 32.287,40 EUR (čl.5.),
-da su u financijskoj dokumentaciji navedeni anuiteti i datum dospijeća/plaćanja istih.

6. U odnosu na prigovore tuženika prvenstveno valja istaći da odluka suda donesena u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača u smislu postojanja povrede propisa zaštite potrošača obvezuje ostale sudove u postupku koji potrošač, konkretno ovdje tužitelj, osobno pokrene radi naknade štete/isplate s ciljem otklona povrede koja je uzrokovana postupanjem tuženika (u tom se pravcu upućuje i na odluku Vrhovnog suda Rev-3142/2018), pa kako iz odluke Trgovačkog suda u Zagrebu broj:P-1401/2012 od 4. srpnja 2013., Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske Pž-7129/13 od 13. lipnja 2014. i Pž-6632/2017 od 14. lipnja 2018. odnosno Vrhovnog suda Republike Hrvatske Revt-249/2014-2 od 9. travnja 2015. i Rev-2221/2018 od 3. rujna 2019. proizlazi da kod ugovaranja valutne klauzule i promjenjive kamatne stope obveza potrošača istovremeno ovisi o dva promjenjiva bitna elementa i zato je posebno rizična - potrošač u vrijeme zaključenja ugovora ne zna koji iznos glavnice kredita izražene u kunama će biti u obvezi tijekom dugoročne otplate vratiti banci niti koju će cijenu u vidu kamate za to platiti, to jednostrano određivanje kamate uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača protivno načelu savjesnosti i poštenja, a isto tako je nepoštena i ništetna ugovorna odredba ugovaranjem valute uz koju je vezana glavnica CHF.

6.1. S obzirom da je sud u konkretnom slučaju vezan za utvrđenja iz gore navedene parnice, to se ukazuje izlišnim izvođenje personalnih dokaza na okolnost utvrđivanja ništetnosti konkretnih ugovornih odredaba o valutnoj klauzuli u CHF odnosno promjenjivoj kamatnoj stopi.

6.2. Međutim, iz odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske broj:U-III-5458/2021 od 30. lipnja 2022. proizlazi da su u pojedinačnim potrošačkim sporovima banke ovlaštene tvrditi i dokazivati da su u postupku sklapanja pojedinačnog ugovora o kreditu ipak na drugi način dale odgovarajuće obavijesti potrošaču o naravi, rizicima i posljedicama osporenih ugovornih odredaba na određivanje njegove novčane obveze i da je potrošač, unatoč punoj obaviještenosti, svejedno pristao na sklapanje takvog ugovora, slijedom čega je u konkretnom slučaju tuženiku omogućeno dokazivanje te okolnosti, kao i utječe li ista na primjenjivost (direktni učinak) pravomoćnih presuda donesenih u kolektivnom sporu i na ocjenu poštenosti (ništetnosti) odredaba konkretnog ugovora.

6.3. Tuženik je na odlučne okolnosti predložio saslušanje svjedoka Dubravke Gobec, ali je od tog dokaza kasnije odustao.

6.4. Tuženik je također predložio da se pročita izjava Danice Kozica i njezina mail korespondencija s njegovim nadležnim službama, koja je obavljala posao nadzora i

koordinacije rada zastupnika tuženika u pogledu ugovaranja ugovora o kreditu slične vrste kao predmetni, međutim, imenovana nije osobno sudjelovala u postupku obrade i sklapanja predmetnog ugovora o kreditu, pa kako njezina izjava i korespondencija na okolnost općih procedura tuženika pri sklapanju ugovora po svojoj dokaznoj snazi nije prikladna za utvrđivanje obavijesti dane konkretnom potrošaču, to nije prihvaćen prijedlog tuženika u tom pravcu.

6.5. Iz iskaza tužitelja, prihvaćenog kao neposredno uvjerljiv i iskren, kao bitno proizlazi da je kod tuženika imao tekući račun te mu ponuđen kredit u CHF kao najpovoljniji, da mu ništa nije rečeno o kretanju tečaja CHF u budućnosti, nekim rizicima niti o čemu ovisi promjena kamatne stope, da je ugovor pripremio bankar i nije se mogao "cjenkati", da je predmetni kredit prvi kojeg je podigao, po struci je bravar, nije imao iskustva u bankarskom sektoru te ga je iskoristio radi uređenja stana, da mu je rata puno narasla i da je znao da to može tako biti ne bi kredit podigao - praktički nije imao što jesti, da je ugovor pročitao prije potpisivanja, manje-više ga je razumio odnosno shvatio je da se rata kredita može povećavati, ali ne i da će otići "u nebo", da mu je konverzija isto tako ponuđena na potpis, nije bilo cjenkanja te da je kredit osobno otplaćivao.

6.6. S obzirom na prihvaćeni iskaz tužitelja i dokumentaciju u koju je izvršen uvid sud nalazi da tuženik nije učinio vjerojatnim da bi u konkretnom slučaju postupio drugačije nego što je bilo predmetom dokazivanja i raspravljanja u postupku zaštite kolektivnih interesa potrošača odnosno da bi tužitelja u potpunosti obavijestio o naravi, rizicima i posljedicama spornih odredbi koje se odnose na promjenjivu kamatnu stopu i valutnu klauzulu u CHF. Isto tako nalazi da tužitelj ima status potrošača odnosno da tuženik, na kojem je teret dokaza u tom smislu, nije uspio dokazati da eventualno ne bi bio potrošač (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske Rev 18/2018 od 26. svibnja 2020.).

6.6.1. Tuženik, kao trgovac koji je unaprijed pripremio ugovor o kreditu od 19. siječnja 2006., očito kao tipski ugovor, bio je dužan maksimalno odgovorno pristupiti tužitelju, kao potrošaču, i pomoći mu da se u okviru zakonom dopuštenih mogućnosti koristi njegovim uslugama, ali ne i na štetu samom sebi. Znanje i iskustvo tuženika je bilo superiorno u odnosu na znanje prosječnog potrošača i zato je bio dužan tužitelja ozbiljno informirati o smislu i sadržaju svih odredaba ugovora, pa tako i onih koji se odnose na promjenjivu kamatnu stopu i valutnu klauzulu u CHF te mu skrenuti pozornost i objasniti parametre o kojima ovisi visina njegove buduće mjesečne obveze. Ističe se i to da nije dovoljno da je određena odredba potrošaču samo gramatički razumljiva, već je potrebno da potrošaču budu na jasan način objašnjeni razlozi i pojedinosti mogućeg načina promjene visine njegove mjesečne obveze tako da on na temelju razumljivih kriterija može predvidjeti njihove ekonomske posljedice na svoju financijsku situaciju, što u konkretnom slučaju nije učinjeno.

6.7. Slijedom navedenog za zaključiti je da u konkretnom slučaju valja primijeniti pravno utvrđenje iz postupka zaštite kolektivnih interesa potrošača, tj. za utvrđenje da su ništetne odredbe ugovora o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli vezanoj uz CHF, a time su ništetne i odredbe ugovora o kreditu zaključenog među strankama 19. siječnja 2006. u dijelu na koji tužitelj upire – odredbe o valutnoj klauzuli vezanoj uz CHF i promjenjivoj kamatnoj stopi, sve temeljem čl. 81., čl.82. i čl.90. ZZP/03, čl.138. a Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne Novine" 79/07,125/07,79/09, 89/09, 78/12, 56/13) i čl.118. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne Novine" 41/14,110/15,14/19), uz daljnju primjenu Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim odredbama u potrošačkim ugovorima (Sl. l. EZ 1993 L 95/29;), čl. 3-4., čl. 269. i čl.323. ZOO-ate čl.502.a i c ZPP-a, slijedom čega je odlučeno kao u stavku II. i III. izreke presude.

7. U odnosu na pitanje pravnog interesa tužitelja za predmetni zahtjev valja uputiti na odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske Rev-2868/2018 od 12. veljače 2019., Rev-1096/2022 od 8. studenog 2022. i Rev-18/2018 od 26. svibnja 2020. Dakle, bez obzira na sklapanje dodatka/aneksa ugovora o kreditu potrošač ima pravni interes i ovlašten je tvrditi da su ništetne pojedine odrede ugovora o kreditu koji je kasnije konvertiran kako bi na temelju toga mogao ostvariti eventualno pravo koja mu pripada u vidu kondemnatornog novčanog zahtjeva. Stoga bi tužitelju, u skladu s čl.323.st.1. i čl.1111. ZOO-a pripadalo pravo potraživati potraživati eventualnu razliku preplaćenih iznosa temeljem nepoštenih i ništetnih odredbi osnovnog ugovora o kreditu u slučaju da se utvrdi da postoji razlika na njegovu štetu odnosno u slučaju da konverzijom nije obeštećen u cijelosti s osnove ništetnih odredaba osnovnog ugovora.
8. Iz nalaza i mišljenja vještaka s pisanim očitovanjem, prihvaćenog u potpunosti jer je izrađen u skladu s pravilima struke i temeljem raspoložive dokumentacije, kao relevantno proizlazi slijedeće:
-razlika s osnove promjenjive kamatne stope u odnosu na početnu iznosi 1.782,39 EUR, dok razlika s osnove valutne klauzule u odnosu na početni tečaj iznosi 8.232,99 EUR, time da su pojedini mjesečni iznosi razlika vidljivi u tablicama na l.447 do 449. spisa,
-zatezne kamate na više plaćene razlike anuiteta s osnove promjene kamatne stope i tečaja obračunate do 30. prosinca 2015. iznose 3.170,99 EUR, pobliže navedeno u tablici na l.452. do 453. spisa,
-preostala glavnice prema konvertiranom EUR kreditu na dan konverzije iznosi 32.287,40 EUR (246.419,96 kn), dok preostala glavnica prema početnom otplatnom planu iznosi 48.202,43 CHF (227.452,81 kn), slijedom čega 246.419,96 kn umanjeno za 227.452,81 kn daje rezultat od 18.967,15 kn (2.517,37 EUR),
-preplata iznosi 4.905,71 EUR (toč.4 b mišljenja na l.452. spisa),
-u izračun konverzije su uzete u obzir sve tužiteljeve uplate,
-tzv. negativna razlika s osnove promjene tečaja iznosi 556,44 EUR (tablica na l.450. spisa).
8.1 Dakle, konverzijom kredita u EUR je utvrđena preostala glavnica u iznosu 32.287,40 EUR (246.419,96 kn), međutim preostala neotplaćena glavnica u kn, po početno ugovorenim uvjetima, uzimajući u obzir ništetnost valutne klauzule i promjenjive kamatne stope iznosila je 227.452,81 kn, dakle, bila je manja od one kako ju je utvrdila tuženica izračunom konverzije, i to za 18.967,15 kn (2.517,37 EUR).
9. Međutim, iz odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 27. svibnja 2026. broj:Rev-457/2025-21 proizlazi da potrošač - korisnik kredita koji je na temelju ZID ZPK/15 ugovaranjem Aneksa ugovoru o kreditu konvertirao kredit ugovoren s valutnom klauzulom u CHF i promjenjivom kamatnom stopom u kredit s valutnom klauzulom u EUR nema pravo na utvrđenje i isplatu iznosa preplaćenih na temelju ništetnih ugovornih odredaba iz temeljnog ugovora o kreditu s ništetnom promjenjivom kamatnom stopom i valutnom klauzulom u CHF, ali ima pravo na zatezne kamate na preplaćene iznose temeljem nepoštenih i ništetnih odredbi osnovnog ugovora o kreditu za razdoblje od dana sklapanja osnovnog ugovora kreditu pa do utvrđenog dana prestanka obveze izvršene konverzijom kredita 30. rujna 2015. i to u punom iznosu bez oduzimanja od preplate utvrđene u konverziji.
10. S obzirom na gore navedeno valja dodati da vjerovnik i dužnik, prema čl. 19.b i čl. 19.c ZID ZPK/15, uređuju svoje odnose u pogledu valute obveze i kamatne stope za cijelo razdoblje od sklapanja kredita pa nadalje na način da se korisnik kredita dovodi u isti položaj kao da je ugovor o kreditu sklopio uz valutnu klauzulu u EUR, s

time da se razlika između više uplaćenih iznosa i obveze koju bi potrošač imao da je sklopio ugovor s valutnom klauzulom u EUR računa kao preplata, kojom se ovisno o okolnostima slučaja postupa sukladno dodanoj odredbi čl. 19.c st. 5. ZID ZPK/15.

10.1. Stranke su 27. siječnja 2016. zaključile Aneks ugovora prema odredbama ZIDZPK/15, kojim je izvršena konverzija kredita u kredit uz valutnu klauzulu u EUR, pa je cjelokupan iznos koji je tužitelj uplatio do dana obračuna konverzije iskorišten za zatvaranje obveza po kreditu uz valutnu klauzulu u EUR. S obzirom da je cjelokupni iznos svih uplata koje je tužitelj izvršio do datuma konverzije iskorišten za zatvaranje obveza po EUR kreditu, to nije preostao nikakav iznos preplate koji bi se mogao vratiti.

10.2. Također valja istaći da nije moguće da je kredit u EUR trebalo zatvoriti i u većem dijelu od onoga kako je obračunato, jer je obračun proveden u skladu s metodologijom i postupkom propisanim odredbama ZID ZPK/15, koji je propis prošao ocjenu ustavnosti pred Ustavnim sudom Republike Hrvatske. Naime, u tom je postupku ZID ZPK/15 odlukom od 4. travnja 2017. ocijenjen usklađenim s Ustavom Republike Hrvatske i nije prihvaćen prijedlog većeg broja predlagatelja za pokretanje postupka za ocjenu suglasnosti s Ustavom Republike Hrvatske jer da u opisanim okolnostima ZID ZPK/15 zadovoljava kriterije formalne i materijalne ustavnosti. Kako su stranke Aneks ugovora sklopile na temelju (prisilnog) propisa koji je uspješno prošao test ocjenjivanja ustavnosti u ustavnosudskom postupku, to valja zaključiti da njegove odredbe obvezuju stranke jer nemaju elemenata koji bi im davali obilježje nepoštenosti i imali za posljedicu njegovu ništetnost (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske, Rev-637/2019-2 od 15. studenog 2022.).

10.3. Dakle, tražbina tužitelja na povrat preplaćenih svota po osnovi ništetne ugovorne odredbe o načinu promjene kamatne stope iz kredita denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF, budući da je zaključio Aneks ugovora na temelju odredaba ZID ZPK/15 i posljedično izvršenoj konverziji u skladu sa ZID ZPK/15, je podmirena jer su i uplate izvršene po toj osnovi u cijelosti uračunate prilikom obračuna konverzije kredita i na taj je način obveza kreditora na povrat tih svota prestala.

10.4. Sklapanjem Aneksa ugovora sukladno odredbi čl. 160. st. 1. ZOO, a prema odredbama ZID ZPK/15, tužitelj je restituiran za nepoštene ugovorne odredbe o jednostranoj promjeni kamatne stope i valutnoj klauzuli u CHF, koje su sadržane u osnovnom ugovoru o kreditu, jer ga, s jedne strane, te odredbe ne obvezuju, a s druge strane, isplate koje je na temelju njih učinio vraćene su u njegovu imovinu na način da su iskorištene za njegov račun, u ispunjenju valjane obveze preuzete Aneksom ugovora, pa mu ne pripadaju isplate koje se traže tužbom u odnosu na glavnicu.

10.5. Sklapanjem Aneksa ugovora na način propisan odredbom čl. 19.c ZID ZPK/15 osiguran je povrat stečene koristi kreditora putem korištenja uplata potrošača (tužitelja) za namirenje dospjelih i budućih obroka kredita u EUR-u, koji je zamijenio kredit u CHF, do čega je došlo na temelju informativnog pristanka potrošača kojemu su bile poznate sve posljedice konverzije i na koju je tužitelj, kao korisnik kredita, slobodno pristao.

10.6. Kako je tražbina tužitelja za povrat više plaćenih iznosa po osnovi ništetnih odredbi osnovnog ugovora o kreditu podmirena, kako je to pobliže prethodno navedeno, to je tužbeni zahtjev koji se odnosi na isplatu glavnice po osnovi preplaćenih iznosa na ime promjenjive kamatne stope i valutne klauzule u CHF odnosno razlike u glavnici iz osnovnog ugovora s pripadajućom kamatom, valjalo odbiti i odlučiti kao u stavku I. izreke presude

11. Po pitanju prigovora zastare ističe se da zastarni rok kod restitucijskog zahtjeva počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništetnost ugovora (pravno shvaćanje sa sjednice Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 30. siječnja 2020. odnosno 31. siječnja 2022.).

11.1. S tim u svezi napominje se da je pravomoćnošću odluke u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača zastara počela teći 13. lipnja 2014. po pitanju promjenjive kamatne stope odnosno 14. lipnja 2018. po pitanju valutne klauzule, pa kako je tužitelj tužbu podnio 13. lipnja 2019. to se prigovor zastare ukazuje neosnovanim u smislu čl.225. ZOO-a.
11.2. Tuženik je prigovor zastare istaknuo i u odnosu na zahtjev tužitelja iz podneska od 2. rujna 2026. u dijelu koji se odnosi na uglavničenu kamatu, pa u tom pravcu valja napomenuti da se iznos stečen bez osnove ima promatrati u svojoj ukupnosti, a ne pojedinim iznosima i stoga nema mjesta isticanju niti računanju zastare po tim dijelovima. Osim toga, u konkretnom je predmetu odlučan datum podnošenja tužbe jer je za nastup zastare bitan identitet tužbenog zahtjeva koji je određen činjeničnom osnovom. Kako je tužitelj u navedenom podnesku temeljem iste činjenične osnove zahtijevao isplatu točno određenog iznosa, a zatezne su kamate tražene od samog početka postupka i to od njihova dospijeća do isplate, to nema mjesta zaključku da bi se potpuno promijenila istovjetnost zahtjeva (tako i Županijski sud u Zagrebu, Gž-1971/22 od 3. siječnja 2022.), slijedom čega je neosnovan i taj prigovor zastare.
12. U odnosu na preostali dio zahtjeva i to zatezne kamate koje tužitelj potražuje po osnovi čl.1111. ZOO-a, i to za razdoblje od plaćanja svakog pojedinog mjesečnog obroka kredita do konverzije, upućuje se na odluku Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 27. svibnja 2026. broj:Rev-457/2025-21.
12.1. S obzirom da zatezne kamate nisu bile obuhvaćene obračunom konverzije uređenim posebnim propisom, kao što nisu uključene niti u iznose koje snose potrošači, to je opravdano intervenirati prihvaćanjem tužbenog zahtjeva na temelju općih odredaba ZOO-a.
12.2. Dakle, tuženik je u obvezi isplatiti nepodmirene zatezne kamata na pojedinačne iznose obračunate od dana dospijeća svakog pojedinog iznosa do dana prestanka obveze (izvršenom konverzijom), a koja obveza proizlazi iz odredbe čl. 1115. ZOO-a i to u iznosu 3.170,99 EUR, slijedom čega je odlučeno kao u stavku IV. izreke presude. Na taj iznos tužitelju pripada i zatezna kamata od dana kada je zahtjev istaknut (uglavničena kamata), tj. od 2. rujna 2026., u skladu s čl.31.st.2. ZOO., dok je preostali dio zahtjeva za isplatu zatezne kamate za razdoblje od 30. rujna 2015. do 1. rujna 2026. valjalo odbiti kao neosnovan (stavak V. izreke presude).
13. Po pitanju prigovora radi prebijanja i tzv. negativne razlike napominje se da promjenom tečaja na niže od onog koji je bio početan u svakom slučaju nije došlo do povrede interesa potrošača, pa kako tuženik niti ne ulazi u kategoriju potrošača, a isto tako nije narušena niti ravnoteža u ugovornom odnosu stranaka u tom smislu i tužitelj plaćanjem manjeg anuiteta zbog tečaja nižeg od početnog nije ništa primio / stekao, to nema niti obveze vraćanja slijedom čega nema tražbine tuženika prema tužitelju i stoga je odlučeno kao u stavku VI. izreke presude.
13.1. Ukazuje se i na odluku C-140/22, SM, KM protiv mBank, presuda Suda EU od 7. prosinca 2023. koja isključuje mogućnost umanjenja naknade koju potrošač zahtijeva za protuvrijednost kamata na glavnicu koje bi kreditna institucija primila da je ugovor ostao na snazi jer je to protivno Direktivi 93/13, koje tumačenje je primjenjivo i u slučaju tzv. negativne tečajne razlike.
14. U odnosu na troškove postupka ističe se da bi odmjeravanje istih prema uspjehu u parnici, s obzirom da se radi o sporu iz potrošačkog ugovora koji u sebi sadrži nepoštene ugovorne odredbe, narušilo pravičnu ravnotežu između interesa stranaka jer bi takva odluka o trošku bila bi prekomjeran teret za tužitelja, kao potrošača, koji nije dao povod za parnicu. Osim toga, takva bi odluka dovela do ograničenja koje umanjuje bit prava potrošača na pristup sudu i mogla bi ga odvratiti od ostvarivanja prava na djelotvorni sudski nadzor nepoštenosti ugovornih odredaba (tako i Vrhovni

sud Republike Hrvatske Rev-1014/18 od 20. listopada 2021., Odluka suda EU C-224/19 i C-259/19).

14.1. Stranke su uspjele u sporu djelomično - tužitelj sa zahtjevom za utvrđenje djelomične ništetnosti ugovora i isplatu zateznih kamata (uglavničenih) na pojedinačne iznose glavnice, a tuženik u odnosu na zahtjeve za isplatu glavnice, dok nije uspio s prigovorom radi prijeboja. Međutim u situaciji kada tužitelj postavlja kondikcijski zahtjev jer je tuženik u sporni ugovor o kreditu, bez pregovaranja, unio nepoštene ugovorne odredbe, a s obzirom na vrijednost predmeta spora, to bi troškovi postupka koje je već snosio tužitelj i oni koje bi morao platiti tuženiku bili bi daleko veći od zateznih kamata koje su mu dosuđene zbog nepoštenih ugovornih odredbi sadržanih u predmetnom ugovoru. Dosuđena zatezna kamata kvalificira se kao „imovina“ zaštićena čl.1. Protokola 1 uz Konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda ("Narodne Novine" 18/97, 6/99,14/02,13/03, 9/05, 1/06 i 2/10) te znatno smanjenje iznosa tog potraživanja, kao rezultat obveze plaćanja troškova postupka, predstavlja miješanje u pravo tužitelja na mirno uživanje svog vlasništva (tako i Europski sud za ljudska prava u predmetima Klauz protiv Hrvatske od 18. prosinca 2013. i Mafalani protiv Hrvatske od 26. rujna 2023., koji se u sporovima u kojima nije stranka država primjenjuju u skladu s tumačenjem iz odluke Čolić protiv Hrvatske od 18. studenog 2021.). Osim toga, o sporovima kakav je predmetni - osnovanost kondicijskog zahtjeva za isplatu na temelju nepoštenih ugovornih odredbi iz ugovora o kreditu s valutnom klauzulom u CHF, koji je konvertiran u ugovor o kreditu s valutnom klauzulom u EUR u skladu s odredbama ZID ZPK/15 - postoji neujednačena sudska praksa, pa se ne može zaključiti da je predmetna tužba bila očito neosnovana i lišena svakog izgleda za uspjeh. Zbog toga legitimni cilj - izbjegavanje neopravdanog parničenja nije izravno primjenjiv u ovom predmetu, a nalog tužitelju da naknadi troškove postupka tuženiku predstavljao bi miješanje u njegovo pravo na mirno uživanje imovine koja mu je dosuđena u ovom postupku.

14.2. Stoga se odluka o troškovima postupka temelji na čl. 154.st.5. ZPP-a, a isti je odmjeren u skladu s vrijednosti predmeta spora i Tbr.7-9 i 46 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika i to za sastav tužbe i podnesaka od 8.12.2025. i 2.9.2026. te za pristup ročišta 11.6.2025. i 10.9.2026 po 200,00 EUR, uz pdv u iznosu 250,00 EUR, trošak vještačenja u iznosu 400,00 EUR te trošak pristojbe na tužbu u iznosu 157,94 EUR – sveukupno 1.807,94 EUR uz pripadajuću kamatu temeljem čl. 29.st.2. ZOO i čl.151.st.3. ZPP-a.

14.3. Tužitelju nije priznat trošak sastava podneska od 20. siječnja 2021. jer nije bio potreban za vođenje postupka.

U Zagrebu, 23. listopada 2026.

SUDAC:
ANDRIJANA MARKIĆ JURIŠIĆ

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:
Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u elektroničkom obliku u roku od 15 dana od dana primitka, putem ovog suda na županijski sud.

DNA:
pun. stranaka

ANDRIJANA MARKIĆ JURIŠIĆ

Elektronički potpisano: 23.10.2026T12:24:26 (UTC:2026-10-23T10:24:26Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: d729ca67-e6e7-48a3-aaba-0f6e77c55ec2

Općinski građanski sud u Zagrebu

Broj zapisa: **9-3088f-154be**

Kontrolni broj: **0de7f-06367-25f63**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.